

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z wniosku S. S.A. w W.

o zbadanie spełnienia przez SSN Marcina Łochowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I CSK 732/24

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 lipca 2024 r.,

na skutek wniosku pełnomocnika powoda o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego SSN Dariusza Pawłyszczę, SSN Beaty Janiszewskiej i SSN Tomasza Demendeckiego od rozpoznania sprawy III CB 33/24,

**pozostawia wniosek bez rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Pełnomocnicy powoda adw. E. C. i adw. A. Z. pismem z 17 kwietnia 2024 r. zawnioskowali o wyłączenie od rozpoznania wniosku o zbadanie spełnienia przez SSN Marcina Łochowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie zarejestrowanej pod sygn. I CSK 732/24 sędziów Sądu Najwyższego: SSN Dariusza Pawłyszczę, SSN Beaty Janiszewskiej, SSN Tomasza Demendeckiego wskazując, że podlegają oni wyłączeniu z mocy prawa, jednocześnie również zachodzi względem nich okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do ich bezstronności w sprawie.

W uzasadnieniu wskazali, że sędziowie objęci wnioskiem o wyłączenie od orzekania w sprawie III CB 33/24 pozostają w takiej samej sytuacji prawnej, co sędzia objęty wnioskiem w przedmiotowej sprawie, tj. zostali powołani w tym samym trybie na wniosek KRS ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) i *de facto* mieliby orzekać we własnej sprawie, będąc osobiście zainteresowanymi jej wynikiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż przytoczona w nim argumentacja nie stanowiła uzasadnienia dla podniesionych twierdzeń o braku niezależności sądu lub niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego: SSN Dariusza Pawłyszczke, SSN Beaty Janiszewskiej i SSN Tomasza Demendeckiego.

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 26 § 3 u.SN).

Pełnomocnicy powoda nie sformułowali żadnych konkretnych zarzutów mających świadczyć o braku niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego: SSN Beaty Janiszewskiej i SSN Tomasza Demendeckiego lub braku ich niezależności. W uzasadnieniu wniosku wskazali, że sędziowie objęci wnioskiem o wyłączenie od orzekania w sprawie III CB 33/24 pozostają w takiej samej sytuacji prawnej,

co sędzia objęty wnioskiem w przedmiotowej sprawie (zostali powołani w tym samym trybie tj. na wniosek KRS ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), a SSN Tomasz Demendecki został przedstawiony Prezydentowi RP na wniosek KRS w oparciu o tę samą uchwałę KRS, co SSN Marcin Łochowski) i *de facto* mieliby orzekać we własnej sprawie, będąc osobiście zainteresowanymi jej wynikiem. Wyjaśnili, że ww. sędziów dotyczą tożsame zarzuty co do wadliwości ich powołania i statusu co zgłoszone w sprawie z wniosku o zbadanie spełnienia przez SSN Marcina Łochowskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie zarejestrowanej pod sygn. I CSK 732/24.

Odnosząc się do przywołanej przez wnioskodawców uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 wskazać należy, że wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r., U 2/20, została uznana za niezgodną z art. 179, art. 144 ust. 3 pkt 17, art. 183 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 7 i art. 2 Konstytucji RP, art. 2 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 2004, nr 90, poz. 864/30 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 EKPCz. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wiąże zaś bezpośrednio zarówno wszystkie składy sędziowskie sądów powszechnych, jak i wszystkie składy sędziowskie Sądu Najwyższego. Wobec czego zaznaczyć należy, że uchwała Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 utraciła swój walor normatywny ze względu na niezgodność z Konstytucją RP.

Sąd Najwyższy w pełni podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z 8 maja 2020 r., I NWW 7/20, zgodnie z którym podstawą do pozostawienia wniosku bez rozpoznania, w oparciu o przepis art. 26 § 3 u.SN, jest sytuacja, w której wniosek nie spełnia warunków konstrukcyjnych (nie podaje okoliczności faktycznych i ich oceny prawnej, uzasadnienia lub uprawdopodobnienia zawartych w nim twierdzeń) lub ma charakter abstrakcyjny, tj. nie odnosi się do konkretnej sprawy lub dotyczy kwestionowania samego statusu sędziego.

W rozpoznawanej sprawie podniesiono zarzut odnoszący się do SSN Dariusza Pawłyszczke, a dotyczący pracy przez niego w ramach

delegacji w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz łączenia funkcji Sędziego Sądu Najwyższego z funkcją dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Jest to zarzut abstrakcyjny. Pełnomocnicy nie wyjaśnili jak fakt sprawowanych funkcji ma wpływać na niezależność i niezawisłość sędziego w rozpoznawanej sprawie III CB 33/24.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 26 § 3 u.SN orzeczono, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]